

## ЧЕТИРИНАДЕСЕТЫЙ РАЗГОВОРЪ.

День дванадесетый.

ВЪЛКАНА.

Учителко, сваношь не съмь спала: дадохъ ми юдинъ мѣдореъ, и ми казахъ, че като ми го разясните ще мя научите на юдинъ хубавъ баснъ. Много желяхъ да ъхъ чуъхъ.

УЧИТЕЛКА.

Приближете ся Софію, и разяснете този мѣдореъ.

ВЪЛКАНА.

Но, драга учителко, вый ъхъ затуляте имената; какъ ще може тя да ги сполучи?

УЧИТЕЛКА.

Тя нема нужда да прочете имената на лицата, които сѣхъ въ този мѣдореъ, та да ги познае. Кога нѣкой знае добръ исторіѣхъ и баснѣхъ, той погожда сичкытѣ образы, сичкытѣ изображенія и сичкытѣ мѣдореы; ще видите.

СОФІЯ.

Този старецъ и тази харна жена, на които дрѣхытѣ сѣхъ толко овехтелы, сѣхъ мажъ и жена; тѣхъ ся наричатъ Филемонъ и Боса.

Този голѣмъ человекъ, който има юдинъ гѣска между колѣната си ъхъ Юпитеръ, когото язычницытѣ наричахъ Богъ на небето, а този, другыитѣ, който ъхъ отъ странѣхъ му, ъхъ сынъ му Меркуръ, който бѣше посланникъ на Боговетѣ.